

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. S. Stanislai Martyris, & S. Fridolini, mortuos, ad ciuile iudicium è sepulchris vocantium historiæ, docentes, multò magis viuos posse à Sanctis ad diuinum iudicium citari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ira, sed ex zelo iustitiæ & odio impietatis, profecta videri debent; sicut neque Moyses, quando dixit: *In hoc scietis, quia Dominus miserit me &c. Si consueti hominum morte interierint Dathan & Abiron &c: non misit me Dominus &c.* neque Elias, quando dixit: *Si homo Dei sum, descendat ignis de celo, & deuoret te, & quinquaginta tuos:* neque Elisæus, quando uersos immisit in pueros irrisores.

In nouo quoque Testamento exempla occurrunt. Nam & Christus ipse ab iniurijs Iudæorum, ad Patris iudicium appellans dixit: *Ego non quero gloriam meam, est qui querat, & iudicet:* & S. Petrus, teste D. Gregorio, increpando utriq; coniugi, Ananiæ & Sapphiræ, *vitam abstulit, qui reddidit Thabita orando.* Noluit quidem Christus, qui pati venerat, sæuire: ex hoc tamen, & Pauli Elymam excœcantis, atque Corinthium fatanæ in interitum tradentis exemplo, *voluit, ut intelligeremus, id se potuisse,* ait Tertullianus. Nimirum non aliena est ab Euangelica suauitate seueritas nonnulla, ut Beda docet. Habenda enim est etiã ratio cõmunis in futurum utilitatis, & disciplinæ causâ, obstinatis metus incutiendus. Qua de causâ S. Thomas tradit, Petrum, tanquam executorem Dei, occultum Ananiæ peccatum explicauisse. Prohibet quidem Christus, ne malefacientibus malefaciamus, aut maledicentibus imprecemur, licet tamen quandoque *utrumlibet zelo iustitiæ, & iudiciaria potestate, atq; sine vindicta liuore, sine odio,* ut D. Gregorius obseruat. Sic idem Petrus Simoni dixit: *Pecunia tua tecum sit in perditionem. Quæ imprecatio & maledictio est prauidentis diuinam, de Simone sententiam & huius reprobationem atq; æternam perditionem, non autem vindictæ studentis,* ait cum Beda Glossa ordinaria. Sic Paulus Principi sacerdotum Ananiæ dixit: *Percutiet te Deus, paries dealbate.* Vbi Apostolica auctoritate auctori percussione suæ interitum denunciauit: certè, ut Propheta, prædixit: *etenim istud euenit, sicq; defunctus est,* ait S. Chrysostomus. Sic & alio tempore idem Paulus existimauit, Alexandro ærario iniustitiam eius impunitam esse non debere, dixit enim: *Reddet illi Dominus secundum opera sua,* multa siquidem mala Paulo ostendit Alexander, postquam à fide defecit, & Euangelio valde restitit. Denique Sanctorum, pro Christo, occisorum animæ, nonne clamabant voce magna, dicentes: *Vsquequo, Domine (sanctus & uerus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de ijs, qui habitant in terra?*

Eadem ratione, qua pro Verbo interfectorum animæ clama-

Aaa 2

maue

Num. 16. 28.

4. Reg. 1. 10.

4. Reg. 2. 24.

IV.

Ioan. 8. 50.

Act. 5. 5.

S. Greg. 1. 2.

dial. c. 30.

Act. 13. 11.

1. Cor. 5. 5.

Tertullian.

l. de Pudic.

c. 21.

Beda in Luc.

9. 55.

S. Thom. 2. 2.

q. 35. a. 7. ad

2.

Luc. 6. 28.

Act. 8. 20.

Act. 23. 3.

S. Chryso-

mil. 6. de lau-

di. S. Pauli.

2. Timoth. 4.

15.

Apoc. 6. 10.

V.

S. Thó. 2. 2. q. 83. a. 8. ad 2. *mauerunt, possunt etiam clamare alij Martyres, ac Sancti, & diuinam vindictam iustissimè implorare, vt ex D. Thoma constat. Stanislaus Polonus Regem Poloniae Boleslaum grauius offenderat, quòd illius notam libidinem publicè arguebat. Quare, in solenni regni conuentu, Stanislaum, per calumniam, in iudicium, coram se vocari curat, tanquam pagum occuparet, quem Ecclesia sua nomine coemerat. Quòd cum neq; tabulis probare posset, & testes veritatem dicere timerent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditorem, quia triennio ante obierat, intra dies tres, in iudicium adducturum. Conditione cum risu accepta, vir Dei toto triduo ieiunijs & orationi incumbit: ipso sponsonis die, post oblatum Missæ sacrificium, Petrum è sepulchro surgere iubet: qui statim rediuiuus Episcopum ad regium tribunal euntem sequitur, ibiq; rege & ceteris stupore attonitis, de agro à se vendito, & pretio ritè sibi ab Episcopo persoluto, testimonium dicit, atq; iterum in Domino obdormiuit. Simile quid legimus de S. Fridolino Abbate, Seckingæ ad Rhenum, monumentum habente, qui itidem è tumulo mortuum ad humanum tribunal euocauit, vt & innocentia, & calumnia indignitas testem. omni exceptione maiorem, haberet. Quòd si igitur Sancti vel ipsos mortuos è sepulchris ad humanum audent tribunal euocare; cur non auderent viuos citare, easdem ob causas, ad tribunal diuinum? nempe, vt aut se, aut sua, aut, quæ sunt Ecclesie, tueantur.?*

VI.
Matthæus
Rader. volu
mine 3. Ba
uar. S. pag.
185.

Sua & Ecclesie bona defendit hac citatione Stanislaus, ac se ipsum quoque à calumnia. Idem fecit S. Benno Misnensis Pontifex, dum, ad diuinum tribunal Dei, Marchionem iniuriosum, certo tempore præscripto, venire iussit. Rem totam ex bulla canonizationis Adriani Pontificis Hieronymus Emserus, atque ex hoc Raderus, his verbis tradidit. *Marchio quidem Misnensis ad rem auidior, cum per summum scelus in possessionem bonorum Ecclesie Misnensis irruisset, Beatus Benno hominem rectè facturum affirmauit, si ea, quæ ipsi Ecclesie Misnensi eripisset, restitueret; sin minus, Deum aliquando, pro tanta improbitate, pœnas ab eo expetiturum. Quibus verbis homo furens concitatus Sanctissimum virum alapa percussit. Tunc Beatus Benno diuino spiritu afflatus hanc tantam iniuriam, inquit, hoc eodem tempore, sequentis anni Deus omnipotens ulciscetur, quem Marchio ille proteruus atq; superbus irrisit, ac paulo post Beatus Benno agrotare capit, & breue futurum sperans, vt ex hac vita ad superos, quorum consuetudo dulcis est, atq; æterna migraret, &c. Postea è vita ex-*
cassit.